

prof. Ing. Jan Zvoníček

Jan Zvoníček se narodil dne 21. listopadu 1865 v Týništi nad Orlicí. Po maturitě na reálce v Hradci Králové vystudoval v letech 1884-1888 strojní inženýrství na české technice v Praze. Po jednoročním dobrovolném působení v rakouské armádě byl v letech 1889-1902 zaměstnán v První českomoravské strojárně v Praze, a to zpočátku jako inženýr, poté jako vrchní inženýr.

Díky neobyčejnému konstruktérskému nadání se mohl úspěšně zhostit celé řady mimořádných inženýrských úkolů (návrh jednoho z prvních elektrických jeřábů o nosnosti 30 tun z roku 1897, návrh kombinované radiální turbíny z roku 1908). Hlavním těžištěm jeho činnosti se však brzy staly parní stroje. Jan Zvoníček vytvořil dokonale vyřešené typy dvou, tří i čtyřválcových strojů s dvoj- i trojnásobnou expanzí o výkonu až 3.000 koní. Originálním pojetím vynikají i oba druhy regulátorů - kuželového i osového typu.

V listopadu 1902 byl Jan Zvoníček jmenován mimořádným profesorem stavby strojů na české technice v Brně, o dva roky později se stal profesorem řádným. Ve studijním roce 1906/1907 byl děkanem odboru strojního inženýrství, v roce 1909/1910 rektorem školy. V roce 1912 byl povolán na pražskou techniku, kde přednášel o parních strojích a turbínách, o řízení rychlosti motorů a o strojích ke stlačování plynů. Díky spojení znalosti technických nauk a bohatých zkušeností z praxe postavil tyto disciplíny na pevný vědecký základ a dal jim světovou úroveň. Významně se zasloužil o vybudování strojní laboratoře na Vysoké škole strojního a elektrotechnického inženýrství v Praze. Zemřel dne 26. ledna 1926 v Praze.